

— Sąd naruszył art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 europejskiej konwencji praw człowieka, ze względu na to, że nie wydał orzeczenia w rozsądnym terminie.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 28 marca 2012 r. w sprawie T-123/09 Ryanair Ltd przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 7 czerwca 2012 r. przez Ryanair Ltd

(Sprawa C-287/12 P)

(2012/C 303/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ryanair Ltd (przedstawiciele: E. Vahida, I.G. Metaxas-Maragkidis, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Włoska, Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 28 marca 2012 r., doręczonego wnoszącej odwołanie w dniu 29 marca 2012 r. w sprawie T-123/09 Ryanair Ltd przeciwko Komisji Europejskiej;

— stwierdzenie zgodnie z art. 263 i 264 TFUE, że decyzja Komisji Europejskiej z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie pomocy państwa C26/2008 (pożyczka w wysokości 300 mln EUR dla Alitalia SpA) jest częściowo nieważna w zakresie, w jakim Komisja nie nakazuje odzyskania pomocy od następcy/następców Alitalia i przyznaje Włochom dodatkowy czas na wykonanie tej decyzji;

— stwierdzenie zgodnie z art. 263 i 264 TFUE, że decyzja z dnia 12 listopada 2009 r. w sprawie pomocy państwa N510/2008 (sprzedaż aktywów Alitalia SpA) jest nieważna w całości,

— obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Ryanair;

ewentualnie,

— przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; i

— rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących powodów:

W odniesieniu do decyzji Komisji z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie pomocy państwa N510/2008 (sprzedaż aktywów Alitalia SpA):

1) naruszenie prawa i przepisów postępowania dotyczących dopuszczalności. Sąd odmówił uznania faktu zakwestionowania przez Ryanair istoty decyzji Komisji i zdefiniował na nowo przedmiot skargi jako działanie mające wyłącznie na celu ochronę jej praw proceduralnych;

2) naruszenie art. 4 i 7 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 (¹). Obowiązki i mechanizmy kontrolne dodane do środka, który został pierwotnie zgłoszony, stanowią zmiany i warunki takiego rodzaju, jakie towarzyszą decyzjom wydawanym na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Wnosząca odwołanie uważa, że Sąd naruszył prawo, kwalifikując błędnie obowiązki i mechanizmy kontrolne jako zobowiązania;

3) naruszenie art. 10 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 wskutek odmówienia przez Sąd ukarania tego, że Komisja nie zbadała wszystkich istotnych cech charakterystycznych środków w ich kontekście;

4) naruszenie art. 10 rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Sąd uznał, że Komisja nie była zobowiązana zbadać innych opcji niż sprzedaż aktywów Alitalia, która została zgłoszona przez Włochy. Nie badając, czy inwestor prywatny wybrałby alternatywne rozwiązanie, Sąd naruszył prawo;

5) inne błędy w zastosowaniu zasady inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej;

6) niezidentyfikowanie podmiotu zobowiązanego do zwrotu pomocy. Wnosząca odwołanie uważa, że Sąd naruszył prawo, ignorując ciągłość gospodarczą między Alitalia a CAI.

W odniesieniu do decyzji Komisji z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 26/2008 (pożyczka w wysokości 300 mln EUR dla Alitalia SpA): brak uzasadnienia na poparcie stwierdzenia niedopuszczalności.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).